

[Ἡρωσ Μ]ενάνδρου

Ἄρρεν <τε> θῆλύ θ' ἄμα τεκοῦσα παρθένοσ
ἔδωκεν ἐπιτρόπῳ τρέφειν, εἶθ' ὕστερον
ἔγημε τὸν φθείραντα· ταῦτα δ' ὑπέθετο
ὁ τρέφων πρὸς αὐτὸν ἀγνοῶν. θεράπων δέ τις
ἐνέπεσεν εἰς ἔρωτα τῆσ νεανίδοσ
ὀμόδουλον εἶναι διαλαβῶν. γείτων δέ τις
προηδικήκει μετὰ βίας τὴν μείρακα.
τὴν αἰτίαν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων στρέφειν
ἐβούλετ', οὐκ εἰδυῖα δ' ἡ μήτηρ ἄγαν
ἔδυσχέραινε. καταφανῶν δὲ γενομένων
εὔρεν μὲν ὁ γέρων τοὺς ἑαυτοῦ γνωρίασ,
ὁ δ' ἠδίκηκῶσ ἔλαβε τὴν κόρην θέλων.

5

10